

இயேசு ஞானஸ்நானத்தைப் போதித்தார்

அப்பொழுது இயேசு சமீபத்தில் வந்து, அவர்களை நோக்கி: வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷர்களாக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங் கொடுத்து ... (மத். 28:18, 19).

யோவானும் இயேசுவும் பூமிக்குரிய தங்களுடைய ஊழியங்களில், பலர் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி இணங்கச் செய்தனர் (மத். 3:5, 6; யோவா. 4:1). அவர்களால் மனம் மாற்றப்பட்டவர்கள் அவர்களைத் தேவனுடைய செய்தியாளர்கள் என்று ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களாகி, பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பை நாடி, அவர்களின் செய்திக்கு இணங்க மனந்திரும்பி, வரவிருந்த மேசியாவைப் பற்றியும் அவரது இராஜ்யத்தைப் பற்றியுமான அறிவுறுத்தலை ஏற்றுக் கொண்டனர். பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருந்ததால், அவர்கள் “பாவமன்னிப்புக்கென்று மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஞானஸ்நானத்தை” (மத். 3:2; லூக். 3:3) பெற்றுக் கொண்டனர். வரவிருந்த இராஜ்யத்திற்கு ஆயத்தப் படும்படியாக அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர், எனவே இராஜ்யத்தின் ஞானஸ்நானமானது ஆயத்த ஞானஸ்நானத்தைப் போன்றதாகவே இருந்ததென்பது இயல்பானதாகும்.

பதில்செயல்

பரிசேயர் மற்றும் சதுசேயர் (மத். 3:7) உட்படப் பலர் யோவானாலும், இயேசுவாலும் (யோவா. 3:22, 26; 4:1) ஞானஸ்நானம் பெற வந்தனர் என்ற உண்மையானது அந்த வழக்கம் யூதேயா மற்றும் யோர்தான் நதியைச் சுற்றிலும் இருந்த பகுதிகளில் (மத். 3:6) அறியப்பட்டிருந்தது என்பதை மறைமுகமாய் உணர்த்துகின்றது. இயேசுவின் சீஷர்கள் அதைச் செயல்படுத்தினார்கள் (யோவா. 4:2) மற்றும் பின்னாளில் புதிய உடன்படிக்கையின் ஞானஸ்நானத்தைப் பிரசங்கித்த போது, அதன் அர்த்தத்தையும், நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டிருந்திருப்பார்கள்.

இந்த ஆயத்த ஞானஸ்நானமானது நன்கறியப்பட்டிருந்ததால், புதிய உடன்படிக்கையின் ஞானஸ்நானம் பாவ மன்னிப்பிற்கானதல்ல வென்றால், சவனம் நிறைந்த ஒரு விளக்கம் அவசியமானதாயிருக்கும். இதற்குப் பதிலாக, பேதுரு, புதிய உடன்படிக்கையின் ஞானஸ்நானத்திற்கு

அதே நோக்கங்களையே இயல்பு படுத்தினார் (அப். 2:38). அது (ஆயத்த ஞானஸ்நானம்) இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீதோ அல்லது மேசியா என்ற வகையில் அவரது நாமம் அல்லது அதிகாரத்தின் மீதோ கொண்ட விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததல்ல என்ற வகையில் குறிப்பிடத் தக்க விதத்தில் மாறுபட்டதாயிருந்தாலும், இதன் ஒற்றுமைப் பண்புகள் தேவனால் திட்டமிட்டபட்டவை என்பதும், உயர்தரமான ஆயத்த ஞானஸ்நானத்தை அது ஏற்படுத்திற்று என்பதும் உறுதியாகும். இதைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களை இது பரலோக இராஜ்யத்திற்குள்ளோ, சபைக்குள்ளோ அல்லது கிறிஸ்துவுக்குள்ளோ இடவுமில்லை, அல்லது இதனைப் பரிசுத்த ஆவியின் வரம் தொடரவுமில்லை. இந்த ஆயத்த காலத்தின் போது, யோவான், இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் ஆகியோர், மேசியா வரும்போது இஸ்ரவேல் மக்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி ஆயத்தம் செய்தனர் (மத். 10:6; 15:24) ஆனால் மேசியாவாகிய இயேசுவினிடம் அவர்களை மனமாற்றமடையச் செய்யவில்லை. ஆகையால், இந்த ஞானஸ்நானமானது வரவிருந்த மேசியாவின்மேல் உள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் இருப்பினும், மேசியா என்ற வகையில் இயேசுவின்மேல் கொண்ட விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் இருக்க முடியாதிருந்தது.

இயேசு ஞானஸ்நானத்தைக் கட்டளையிட்டார்

எருசலேம் தொடங்கி எல்லா நாட்டவருக்கும் தம்முடைய நாமத்திலே பாவமன்னிப்பு பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும் என்று இயேசு போதித்தார் (லூக். 24:47). இந்த போதனையில் விசுவாசமும் ஞானஸ்நானமும் உள்ளடங்கியிருந்தன (மத். 28:18, 19; மாற். 16:15, 16). அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கு நாற்பது நாட்களுக்குப் பின் (அப். 1:1, 2), இயேசு பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் சகல அதிகாரமும் பெறுவதற்குத் தேவனுடைய வலது பாரிசத்திற்கு ஏறிச் சென்றார் (எபே. 1:19 -23; 1 பேது. 3:22). இதற்குப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று அப்போஸ்தலர்கள் எருசலேமில் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே பாவமன்னிப்பை முதன் முதலாகப் பிரசங்கித்தனர். இந்தச் செய்தியானது சகல தேசத்தாருக்கும் பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியதாயிருந்தது (லூக். 24:47). புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் பாவமன்னிப்புக்கு ஒருவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்குப் பலரால் எடுத்துக்காட்டாகப் பயன்படுத்தப்படும் சிலுவையில் மரித்த கள்ளன், முதன் முதலாக இயேசுவின் நாமத்திலே பாவமன்னிப்பு பிரசங்கிக்கப்படு முன்பு மரித்தான் (யோவா. 19:31, 32). அவன், ஒருவர் புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் பாவமன்னிப்புப் பெற என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு முன்மாதிரியாக இருக்க முடியாது, ஏனெனில் இயேசுவின் நாமத்தில் பாவமன்னிப்பு அளிக்கப்படு முன்பே அவன் மரித்திருந்தான்.

பாவமன்னிப்புக்கான ஞானஸ்நானம் என்பது இஸ்ரவேல் மக்களுக்குப்

புதிதானதாக இருந்ததில்லை. இயேசுவின் இரத்தம் மற்றும் இயேசுவின் நாமம் (பாவத்திலிருந்து “தேவன் விடுவிக்கின்றார்” அல்லது இரட்சிக்கின்றார் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும்; மத். 1:21) மற்றும் கிறிஸ்து என்ற இயற்பெயர் (“மேசியா” என்ற எபிரெய வார்த்தைக்கான கிரேக்கச் சொல், இது “அபிஷேகிக்கப்பட்டவர்” தேவனால் தீர்க்கதரிசியாக, ஆசாரிய ராக மற்றும் இராஜாவாகத் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டவர் என்று அர்த்தப்படும்) ஆகியவற்றுடன் மன்னிப்பானது இணைந்திருந்ததுதான் அவர்களுக்குப் புதிதானதாக இருந்தது. இஸ்ரவேல் மக்கள் மேசியாவின் ஊழியத்தினுடைய சரீரப் பிரகாரமான நிறைவேறுதலுக்காக நோக்கிக் கொண்டிருப்பினும், தேவன் ஆவிக்குரிய ஒன்றை நிறைவேற்றினார்.

இயேசு கட்டளையிட்ட ஞானஸ்நானம்

இயேசு போதித்த ஞானஸ்நானமானது ஞானஸ்நானம் கொடுப்பவரின் அல்லது ஒரு சபையின் அதிகாரத்தின்படியானதல்ல, ஆனால் வானம் மற்றும் பூமி (மத். 28:18, 19) ஆகியவற்றில் உள்ள அவரது அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். இயேசுவின் அறிவுறுத்துதல்களின்படி ஞானஸ்நானம் பெறுபவர்கள் அவருடைய அதிகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர், ஆகையால் அவரது நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றனர். மனித போதனையின் அடிப்படையில் ஒருவர் ஒரு ஞானஸ்நானத்தைப் புரிந்து கொண்டு, கீழ்ப்படிந்தால், மற்றும் இயேசு கிறிஸ்துவால் போதிக்கப்பட்ட ஞானஸ்நானத்தைப் புரிந்து கொள்ளாது, அதற்குக் கீழ்ப்படியாதிருந்தால், அந்த நபர், இயேசுவின் நாமத்தில் அல்ல, மாறாக, மனிதர் அல்லது சபையின் அதிகாரம் அல்லது பெயரிலேயே ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவராவார்.

யோவான் 3:3-5

ஒருவர் இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்குமுன் ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் புதுப் பிறப்படைவது அவசியம் என்று இயேசு போதித்தார் (யோவா. 3:3-5). யோவான் மற்றும் இயேசுவால் போதிக்கப்பட்ட பாவமன்னிப்புக்கென்று மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஆயத்த ஞானஸ்நானமானது ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பெறுகின்ற புதுப் பிறப்பாய் இருந்ததில்லை. பரலோக ராஜ்யம் சமீபித்திருந்தாலும், அப்பொழுது அது வந்திருந்ததில்லை (மத். 4:17). மன்னிப்பை மட்டுமே உள்ளடக்கிய தாயிருந்த ஞானஸ்நானமானது இன்னும் வராதிருந்த இந்த இராஜ்யத்திற்குள் ஒருவரைச் சேர்க்க முடியாததாக இருந்தது. மிருக பலிகளைச் செலுத்தியவர்கள் பெற்ற பாவமன்னிப்பானது கொடுத்ததைக் காட்டிலும் (லேவி. 4:20, 26, 31, 35; 5:10, 13, 16, 18; 6:7; 19:22) அதிகமான எதையும் ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களுக்குக் கிடைத்த பாவமன்னிப்பானது தர முடியாததாயிருந்தது. இது அவர்களை இராஜ்யத்தினுள் பிரவேசிக்கச் செய்யவும் முடியாததாயிருந்தது. பாவ மன்னிப்பு மாத்திரமே ஒருவரை பரலோக ராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிக்கச் செய்து விடாது.

இராஜ்யத்தினுள் பிரவேசிப்பவர்கள் மேசியாவுடனும் அவரது இராஜ்யத்துடனும் உறவையும், ஒரு புதிய வாழ்வையும் உண்டாக்குவதான புதுப்பிறப்பொன்றை நீரினாலும் ஆவியினாலும் பெற வேண்டும் (ரோமர் 6:4; கலா. 3:27; கொலோ. 2:12, 13).

இந்தப் புதிய பிறப்பின் தண்ணீரானது ஞானஸ்நானமாய் உள்ளது (அப். 8:12, 38, 39), மற்றும் ஆவிக்குரிய இந்தப் பிறப்பின் வாகனமாக உள்ளது தேவ வசனமாகிய உயிரளிக்கும் விதையாகும் (லூக். 8:11; யோவா. 6:63). இந்த விளக்கமானது இயேசுவின் மற்ற போதனைகளுடனும், புதிய ஏற்பாட்டின் எஞ்சிய மற்ற பகுதிகளுடனும் இசைந்ததாக உள்ளது (லூக். 8:11, 12; அப். 11:14; 1 பேது. 1:23 முதலியன).

யோவான் 3:5ஐப் பற்றி ஃபிரெடெரிக் டேல் பர்னர் அவர்கள் தக்கவிதத்தில் பின்வருமாறு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்:

தண்ணீரும் ஆவியானவரின் வரமும் யோவான் 3:5ல் உள்ளதைக் காட்டிலும் அதிகம் நெருங்கிய இணைவுள்ளதாக வேறெங்கும் காண முடியாது: “ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும்” (of Water and the Spirit). யோவான் இரு மாறுபட்ட நிகழ்வுகளை விளக்குவது போல இவ்விடத்தில் “Spirit” என்பதற்கு முன் இன்னொரு “of” (ex) என்ற வார்த்தையை இடவில்லை. ஒருமுறை மட்டும் வரும் ex-ஆனது ஒரே நிகழ்ச்சியை விவரிக்கின்றது. எனவே இந்த ஒருமைத் தன்மையானது ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறத்தல் என்ற “ஒரே பிறப்பு” என்ற நேரடி அர்த்தம் தரும் *gennēthē* என்ற செயப்பாட்டு வினைக் கட்டுப்பாட்டின் வினையினால் முற்றிலுமாக நிலை நாட்டப் படுகின்றது ...

“ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும்” பிறத்தல் என்ற ஒரே பிறப்பின் மூலமாகவே மனிதர் ஒருவர் ஆவிக்குரிய முறையில் ஒரே ஒரு தரமாகப் பிறக்கின்றார்.”

அதைப் பெற்றவர்கள் எல்லாரையும் பரலோக இராஜ்யத்திற்குள் கொண்டு வரக் கூடியதாக இருக்கிற இந்த ஒருமுறைப் பிறப்பே உலக முழுவதும் சென்று பிரசங்கிக்கும்படியாக இயேசு தம்மைப் பின்பற்றியவர்களுக்குக் கொடுத்ததாக இருக்கின்றது (மாற். 16:15, 16).

மாற்கு 16:15, 16

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்கு, “நீங்கள் உலகமெங்கும் போய், சர்வ சிருஷ்டிக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கியுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்; விசுவாசியாதவனோ ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்” (மாற். 16:15, 16) என்று அறிவுறுத்தினார். செய்யப்பட வேண்டிய எல்லாவற்றையும் நாம் தீர்மானிக்கும் பொழுது, இரட்சிப்பைப் பற்றி வேதாகமத்தில் உள்ள இந்தக் கூற்றும் இதற்கொத்த மற்ற கூற்றுகளும் தனித்தனியே அல்ல, ஒன்று கூட்டி ஆலோசிக்கப்பட வேண்டும். மனந்திரும்புதல் (லூக். 24:47) மற்றும் அறிக்கையிடுதல் (ரோமர் 10:9, 10) போன்ற மற்ற பதில்செயல்களும்,

அத்துடன் இயேசுவின் அடையாளத்துவம் மற்றும் இரட்சிப்பில் அவரது பங்குப் பணி ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ளுதல் ஆகியவைகளும் அவசியமானவைகளாக உள்ளன (யோவா. 8:24).

மாற்கு 16:15, 16 இல்லாமலும் கூட இரட்சிப்பானது கற்றுக் கொள்ளப்பட முடியும். இருப்பினும், இந்த வசனப் பகுதியைப் புரிந்து கொள்ளுதலானது, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு ஒருவர் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று தேவன் கேட்கின்றாரோ அவைகளை ஒன்று கூட்டிப் புரிந்து கொள்ள உதவுகின்றது.

நல்லதொரு காரணத்திற்காகவே NASB வேதாகமத்தில் மாற்கு 16:16, “விசுவாசமுள்ளவனானவன் மற்றும் ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மொழிபெயர்ப்பானது கிரேக்கப் பயன்பாட்டின் ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. “விசுவாசமுள்ளவனானவன்” மற்றும் “ஞானஸ்நானம் பெற்றவன்” என்ற இரு சொற்றொடர்களுமே “இரட்சிக்கப்படுவான்” என்ற பிரதான வினைச் சொல்லினால் தொடரப்படுகின்ற பெயரெச்சங்களாக கிரேக்க மொழியில் உள்ளன. இந்தப் பெயரெச்சங்கள் பிரதான வினையின் செயல்பாட்டிற்கு முன்பே நடக்கின்றவை என்பதைக் குறிப்பிடுவதே இதன் தனிச் சிறப்பாக உள்ளது, ஆனால் இந்தப் பெயரெச்சம் என்பது பிரதான வினையின் செயல்பாட்டிற்கு அடுத்து வரும் செயல் என்று ஒருக்காலும் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. இந்த வசனப் பகுதியில், “விசுவாசித்து” மற்றும் “ஞானஸ்நானம் பெற்று” என்றுள்ள பெயரெச்சங்கள், இவ்விரண்டு செயல்களும், “இரட்சிக்கப்படுவான்” என்ற பிரதான வினையின் செயல்பாட்டிற்கு முன்னதாகவே நடக்கின்றனவாய் உள்ளன என்பதையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது, இது ஒருவர் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்று இயேசு கூறியதாகவே அர்த்தப்படுகின்றது.

நிகழ்காலப்பெயரெச்சம் மற்றும் aorist பெயரெச்சம் ஆகியவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்டும் வகையில் C. F. D. Moule அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

பெயரெச்சம் மற்றும் பிரதான வினை ஆகியவற்றில் முறையே குறிப்பிடப்பட்ட செயல்பாடுகளின் தொடர் நிகழ்ச்சியாக ஒரு முடிவை சந்தர்ப்பப் பொருளானது கோருகின்ற பொழுது, பெரும்பாலும் இது ஒரு நிகழ்காலப் பெயரெச்சமாக மாறுகின்றது என்பது ஒரு செயலுடன் பிரதான வினையின் செயலானது (குறைந்தது ஒரு பகுதியாவது) ஒன்றாய் நிகழ்கின்றது என்பதை மறைமுகமாய்ச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற அதே வேளையில், Aorist பெயரெச்சமானது பிரதான வினைச் சொல்லில் குறிப்பிடப்பட்டதற்கு முன்பு நடைபெறும் செயலைக் குறிக்கின்றது.²

மேற்கண்ட விதியைப் புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் ஆதாரமற்ற விதிவிலக்குகளின் இரு நிகழ்ச்சிகளால் காண்பித்த பிறகு, Moule அவர்கள், “புதிய ஏற்பாட்டில் மற்ற விதிவிலக்குகள் உள்ளனவா? நான் அப்படி

ஓன்றையும் அறியவில்லை” என்று கூடுதலாகக் கூறினார்.³

“தொடர்ந்து நிகழும் செயல்பாட்டின் தெளிவானதொரு aorist [பெயரெச்சம்]” பற்றி ஜேம்ஸ் H. மெளல்ட்டன் அவர்கள் எழுதினார் (அதாவது, பெயரெச்சமானது சந்தேகமின்றி சார்ப்பாய்ப் பேசப்படுமளவு பிரதான வினையைத் தொடர்ந்து வருகின்றது என்று தெளிவாய்ச் சுட்டிக்காட்டுகின்ற நிகழ்ச்சி), அவர் கூறியபடி, “... மற்றும் நான் நிர்வகித்துள்ள இது புதிய ஏற்பாட்டிலோ அல்லது புறம்பாகவோ இணையாக்கப் பட்டிருக்கவில்லை.”⁴

ஜோசப் ஸ்மித் அவர்களால் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டபடி,⁵ மேக்ஸ்மில்லியன் செர்விக் அவர்கள், மோல்ட்டானால் கூறப்பட்டதற்குச் சொல்லுக்குச் சரியான அடிக்குறிப்பு ஒன்றைக் கொடுத்தார்.⁶

... ஒரு தொடர் செயல்பாட்டிற்கான பெயரெச்சத்தின் பயன்பாட்டினைப் பெரும்பாலும் உலகளாவிய முறையில் புறக்கணித்தலுக்கான முக்கிய காரணமாக ஒரு தொடர் செயல்பாட்டினைத் தவிர வேறு எந்தக் கருத்தையும் புதிய ஏற்பாட்டிலோ அல்லது வேறு எங்குமோ முன்மாதிரி ஒன்று காணப்படுவதில்லை என்ற உண்மையும், மற்றும் அந்த அடிப்படையில் அப்படிப்பட்ட பயன்பாடு ஒன்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட முடியாது என்ற உண்மையும் உள்ளன. “இலக்கணத்தின் எல்லா விதிகளும் மற்றும் நிச்சயமான மொழியின் எல்லாப் புரிந்து கொள்ளுதல்களும் விட்டுக் கொடுத்து விட முடியாதவைகளாயிருக்கின்றன” (இதை இவருடன் ஸ்கிம்டெல், மெளல்ட்டன் மற்றும் ராபின்ஸன் ஆகியோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர்).

புகழ் பெற்ற A. T. இராபர்ட்ஸன் அவர்கள் aorist பெயரெச்சத்தினால் தொடர் செயல் விளக்கப்படுவதில்லை என்ற தலைப்பின் கீழ், “நிருப்திகரமான உதாரணங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டிராதிருப்பினும், சில எழுத்தாளர்கள் இது சாத்தியமானதாக உள்ளது என்று கருத்துக் கொண்டுள்ளனர்”⁷ என்று எழுதினார்.

பெயரெச்சத்தின் செயல்பாடானது ஒருக்காலும் பிரதான வினைச் சொல்லைப் பின்பற்றுவதில்லை என்ற மிகச் சிறந்த இலக்கண அறிஞர்களின் முடிவானது, கிரேக்க இலக்கணம் “விசுவாசித்து” அல்லது “ஞானஸ்நானம் பெற்று” என்பது “இரட்சிக்கப்படுவான்” என்பதைத் தொடர அனுமதிக்க வில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. “இரட்சிக்கப்படுவான்” என்பதற்குப் பிறகு ஞானஸ்நானத்தை வைப்பதானது “இலக்கணத்தின் எல்லா விதிகளையும், மொழியின் நிச்சயமான எல்லாப் புரிந்து கொள்ளுதலையும்” மீறுவதாகின்றது. ஆகையால், சுவிசேஷத்தை விசுவாசிப்பதும் ஞானஸ்நானம் பெறுவதும் இரட்சிப்புக்கு முந்தியிருக்க வேண்டும் என்றே இயேசு அர்த்தப்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

கிரேக்க மொழியில் உள்ள இந்தக் கட்டமைப்பானது “இரட்சிக்கப் படுதல்”/“இரட்சிக்கப்படுவான்” என்ற செயல்பாட்டிற்கு முன்னதாக

சுவிசேஷத்தை விசுவாசித்தலும் ஞானஸ்நானம் பெறுதலும் அவசியம் என்ற கருத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. “ஞானஸ்நானம் பெறுதல்” என்பது “இரட்சிக்கப்படுவான்” என்பதற்குப் பிறகு வைக்கப்பட வேண்டுமென்றால், “விசுவாசித்து” என்பதும் அவ்வாறே வைக்கப்பட வேண்டும், ஏனெனில் இவையிரண்டும் ஒரே வகையான வினைச் சொல்லாக “and” இணைப்புச் சொல்லினால் (கிரேக்கம்: Kai) இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இரட்சிப்பை ஞானஸ்நானத்திற்குப் பின்பு வைப்பதற்குப் பதிலாக முன்பு வைக்க நாடுபவர்கள் இவ்வசனத்தின் கிரேக்க மொழிநடைக்கும் நமது கர்த்தருடைய போதனைக்கும் அநீதியிழைக்கின்றனர். இந்தக் காரணத்தினாலேயே, மாற்கு 16:16 வசனத்தில் கிரேக்க இலக்கணமானது aorist கொள்கைக்குச் சாத்தியமான விதிவிலக்காக அனுமதிப்பதில்லை என்று நாம் முடிவு செய்ய வேண்டும், இது ஒருவர் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு முன்பு விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்று இயேசு கூறினார் என்பதையே அர்த்தப்படுகின்றது.

இவ்வசனத்தில் கிரேக்க மொழியில் உள்ள இன்னொரு கொள்கையும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. விசுவாசமும் ஞானஸ்நானமும் தனித்தனியான, தொடர்பற்ற இருசெயல்கள் என்பதாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று இயேசு கூறவில்லை. ஒருவர், “விசுவாசித்து” என்ற செயல்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு பிறகு “ஞானஸ்நானம் பெறுதல்” என்ற செயல்பாட்டை மேற்கொள்வதில்லை; கிரேக்க மொழிக் கட்டமைப்பானது இதை அனுமதிப்பதில்லை.

மாற்கு சுவிசேஷத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளர் கையேடு என்ற நூலானது மாற்கு 16:16ஐப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

“விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன்”: இரு பெயரெச்சங்களையும் ஆளுமை செய்கின்ற திட்டவட்டமான ஒருமைச் சுட்டுச் சொல்லானது எந்த மனிதர் இரட்சிக்கப்படுவார் என்று விவரிப்பதில் இரண்டு வினைச் சொற்களையும் இணைக்கின்றது, இந்த எழுவாய் வாக்கியமானது “ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசி” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும்.⁸

வேறுவார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், இரு பெயரெச்சங்களுடன் ஒரு சுட்டுச் சொல் பயன்படுத்தப்படுவதென்பது இரு பெயரெச்சங்களின் செயல்பாடும் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட, ஒரே வேளையில் நிகழ்வதாக உள்ளன. அவை தனித் தனியானவையல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

“விசுவாசித்தல்” மற்றும் “ஞானஸ்நானம் பெறுதல்” என்ற பெயரெச்சங்களின் செயல்பாடுகளைத் தனித்தனியானவைகளாக இயேசு அர்த்தப்படுத்தியிருந்தால், அவர் ஒவ்வொரு பெயரெச்சத்துடனும் ஒரு சுட்டுச் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருப்பார், ஆனால் அவர் இதைச் செய்யவில்லை. அவர் இரு பெயரெச்சங்களுக்கும் ஒரே சுட்டுச் சொல்லையே பயன்படுத்தினார், இவ்விதமாகவே செயல்பாட்டில் அவை இணைந்துள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டினார். இந்தக் காரணத்தினாலேயே,

இவ்வசனப் பகுதியானது “ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசி இரட்சிக்கப்படுவார்” என்றோ அல்லது “ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் விசுவாசிப்பவர்” இரட்சிக்கப்படுவார் என்றோ மொழிபெயர்க்கப்பட முடியும்.

இவ்வசனப் பகுதியில் இயேசு ஞானஸ்நானத்தையும் விசுவாசத்தையும் பிரிக்க முடியாத வகையில் இணைத்து, ஞானஸ்நானத்தை இரட்சிப்புக்கு முன்பு விசுவாசத்தினால் தூண்டப்படுவதாக வைத்தார். இரட்சிப்பு என்பது விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமோ அல்லது ஞானஸ்நானத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமோ அமைவதில்லை; ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் சவிசேஷத்தில் விசுவாசமுள்ளவராயிருக்கும் நபர்தான் இரட்சிக்கப்படுவார்.

சவிசேஷம் என்பது பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதைக் கவனியுங்கள் (மாற். 1:15); ஆகையால், சவிசேஷம் என்பதே விசுவாசிக்கப்பட வேண்டியதாகும் (மாற். 16:15). சவிசேஷம் என்பது இயேசுவே மேசியா, அவரே சிலுவையில் அறையப்பட்டு, உயிர்த்தெழுந்து மற்றும் கர்த்தராக உயர்த்தப்பட்டவர், அவர் நமது பாவங்களில் இருந்து நம்மை மீட்டு, பரலோகத்தில் நமக்கு நித்திய ஜீவனைத் தர வல்லவர் என்ற உண்மையை உள்ளடக்குகின்றது (1 கொரி. 15:1-4). நம் பாவங்களுக்காக இயேசு மரித்தார் என்பதை சவிசேஷம் உள்ளடக்கியிருக்கிறது என்றால், ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவர் தாம் ஞானஸ்நானப் படுத்தப்படுகையில், இயேசுவின் மரணமானது தம்மைத் தமது பாவங்களில் இருந்து இரட்சிக்கின்றது என்று விசுவாசிக்க வேண்டும். இது நடைபெறவில்லை யென்றால், அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில், இவ்வசனப் பகுதியின் கிரேக்க மொழிக் கட்டமைவில் தெளிவாய்ச் சுட்டிக்காட்டப்படும் வேண்டுகோளான ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் சவிசேஷத்தை விசுவாசித்தல் என்பதைக் கொண்டிருப்பதில்லை.

இரட்சிப்புக்கு அவசியமான எல்லா வேண்டுகோள்களும் மாற்கு 16:15, 16ல் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்றன, ஏனெனில் சவிசேஷத்தில் எல்லா வேண்டுகோள்களும் அடங்கியுள்ளன. இருப்பினும், எல்லா வேண்டுகோள்களும் திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை; சவிசேஷத்தின் முழுச் செய்தியும் இவ்வசனத்தில் கூறப்படவில்லை. சவிசேஷத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்வதற்கு வேதவசனங்களின் மற்ற கூற்றுகள் அவசியமானவைகளாய் இருக்கின்றன; ஆகையால், ஞானஸ்நானம் பெற்ற விசுவாசி இரட்சிக்கப்படுவதற்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் கற்றுக் கொள்ள வேதவசனத்தின் மற்ற கூற்றுகள் தேவைப்படுகின்றன.

யோவான் 3:16, 36

“தம்மை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடைவான்” (யோவா. 3:16) மற்றும் “விசுவாசமுள்ள வனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்” (மாற். 16:16) என்று உரைத்தவற்றில் இயேசு எவ்விதத்திலும் தமக்குத்தாமே

முரண்படவில்லை. நித்திய ஜீவன் என்பது விசுவாசித்தலுடனும், கடந்த காலப் பாவத்திலிருந்து மீட்பு என்பது ஞானஸ்நானத்துடனும் சரியாக இணைவு பெற்றுள்ளது. விசுவாசித்தல் என்பது ஒருவருடைய வாழ்வில் தொடர்ச்சியான ஒரு அம்சமாகவும், விசுவாசத்தின் விளைவாக ஞானஸ்நானம் என்பது ஒருமுறை நடக்கும் நிகழ்ச்சியாகவும் (எபே. 4:5) உள்ளது.

“விசுவாசிக்கிறவன்” (யோவா. 3:16, 36) என்பது கிரேக்க மொழியில் நிகழ் காலப் பெயரெச்சமாக உள்ளது. கிரேக்க இலக்கணமானது, “நிகழ்காலப் பெயரெச்சம் என்பது ‘தொடர்’ செயல்பாட்டைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றது.”⁹ மற்றும் “நிகழ்காலப் பெயரெச்சமானது நிகழ்கால முற்றாவினை போன்ற காலமற்றதும், தொடர்ந்து இருப்பதுமாக உள்ளது”¹⁰ என்று கூறுகின்றது.

இயேசுவைத் தொடர்ந்து விசுவாசிப்பதினால் அவருக்குத் தொடர்ந்து கீழ்ப்படியும்படி தூண்டப்படுபவர்களுக்கே நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்படும் என்று இது அர்த்தப்படுகின்றது (லூக். 6:46; மத். 7:21; 28:20). இப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதலின்றி ஒருவர் ஜீவனைக் காண முடியாது, ஆனால் அவர் மீது தேவ கோபம் தங்கியிருக்கும் (யோவா. 3:36). “விசுவாசியாதவன்” (யோவா. 3:36; “கீழ்ப்படியாதவன்” என்று NASB, RSV இன்னும் மற்ற மொழிபெயர்ப்புகளில் சரியாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) என்பது “கீழ்ப்படியாத”, “கீழ்ப்படியாதிருக்கின்ற” அல்லது “கீழ்ப்படிதலற்ற” என்று அர்த்தப்படும் *apeitho* என்ற கிரேக்க வார்த்தையாகும், இது இவ்வாறே ரோமர் 2:8; 10:21; 1 பேது. 2:7, 8; 3:1, 20; 4:17 ஆகியவற்றில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்டதொரு கூற்றானது ஒருவர் இயேசுவால் தரப்படும் நித்திய ஜீவனைப் பெறு முன்பு விசுவாசமானது கீழ்ப்படிதலுடன் இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று காண்பிக்கின்றது. இயேசுவைப் பொறுத்தமட்டில் ஞானஸ்நானம் என்பது நித்திய ஜீவனைக் கொண்டு வருகின்ற கீழ்ப்படிதலின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது (எபி. 5:9; இ.வ. மாற். 16:16).

கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள ஆசீர்வாதங்களுக்குள்¹¹ ஒருவரைக் கொண்டு வருவதற்கு ஞானஸ்நானம் அவசியம் இல்லை என்று சிலர் மனநிறைவு கொண்டுள்ளனர், ஏனென்றால் விசுவாசம் மட்டுமே ஒருவரைக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக்குகிறதென்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். அவர்கள் “on” (கிரேக்க வார்த்தை *eis* இது பெரும்பாலான நிகழ்வுகளில் “into” என்று அர்த்தப்படுகின்றது, மற்றும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் அந்த அர்த்தத்தின் அதே கருத்தினைத் தக்க வைத்துக் கொள்கின்றது) என்பது யோவான் 3:16, 36ல் உள்ளது போன்ற “விசுவாசித்து” என்ற சொற்றொடரில் கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசம் கொள்வதை அர்த்தப்படுத்துகின்றது என்று திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளுகின்றனர். அந்த “விசுவாசித்து” என்பது இது போன்ற பல வசனப் பகுதிகளில் தொடர் செயல்பாட்டை விளக்கும் நிகழ்காலப் பெயரெச்சமாக (ஏற்கனவே எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளபடி) இருப்பதே இதன் பிரச்சனையாக உள்ளது. ஒருவர் இயேசுவுக்குப் புறம்பே இருந்து கொண்டு அவரில், *eis* விசுவாசம் கொள்வதினால் இயேசுவுக்குள் தொடர்ந்து வர முடியுமா?

அப்படியொரு மாறுபடும் நிகழ்ச்சி முடியாததாக இருக்கிறது. “விசுவாசித்து” என்பது பெரும்பாலும் ஒருவர் இயேசுவினுடைய சித்தத்திற்குப் பதில்செயலாகத் தமது நம்பிக்கையைத் தொடர்ந்து இயேசுவின்மேல் வைத்தல் என்றே அர்த்தப்படுகின்றது.

ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் எவ்விதத்தில் பிரவேசிக்கின்றார் என்பதை எடுத்துரைப்பதற்கு, “ஞானஸ்நானம் பெறுதல்” என்பதைப் பவுல், *aorist indicative* ஆகவே பயன்படுத்தினார் (ரோமர் 6:3; கலா. 3:27). *Aorist* என்பது குறிப்பிட்ட செயல்பாடாக இருப்பதால், இது அந்த ஞானஸ்நானத்தையே சுட்டிக்காட்டுகின்றது, அது நிறைவாகும்போது, அந்த நிகழ்வானது விசுவாசியைக் கிறிஸ்துவுக்குள், *eis* வைக்கின்றது. விசுவாசித்தல் மட்டும் ஒருவரைக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக்குவதில்லை, அல்லது ஞானஸ்நானம் மட்டும் அதைச் செய்வதில்லை. ஞானஸ்நானம் என்பது விசுவாசிக்கும் நபரை, இரட்சிப்பு மற்றும் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களைப் பெறும் இடமான கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டு வருகின்றது.

“விசுவாசித்தல்” என்பது *eis* என்ற முன்னிடைச் சொல்லுடன் பயன்படுத்தப்படும் பொழுது, அது ஒருவரைக் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக்குகிறது என்று சிலர் திருப்திப்பட்டுக் கொள்கின்றனர், ஆனால் அப். 2:38ல் உள்ள அந்த *eis* என்பது ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது பாவமன்னிப்புப் பிறகுள் பிரவேசிக்கின்றார் என்று அர்த்தப்பட முடியாது. விசுவாசித்த யூதர்களிடத்தில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று, *eis* (“into” என்பது பல மொழிபெயர்ப்புகளில் “for” என்று மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது) ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்று பேதுரு கூறினார் (அப். 2:38). இருப்பினும், *eis* என்பது ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசித்தல் (யோவா. 3:16, 36) என்று அர்த்தப்படுத்துவதாக ஒருவர் உறுதிப்படுத்த விரும்பினால், பின்பு ஏன் அப். 2:38ல் *eis* என்பதற்கு “into” “க்குள்” என்ற அர்த்தம் தரக்கூடாது? இது, பேதுரு ஒவ்வொருவரும் பாவ மன்னிப்பிற் “க்குள்” ஞானஸ்நானம் பெறும்படி போதித்தார் என்று அர்த்தம் தருவதாகி விடும்.

“விசுவாசித்து” என்பது ஒரு செயல்பாட்டின் விளைவுச் சொல் அல்ல. அதனால் தான் *eis* என்பது “விசுவாசித்து” என்பதுடன் இணைந்து வருகையில் அது “into” “க்குள்” என்பதற்குப் பதிலாக, “on” “வில்” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது.

முடிவுரை

இயேசு தம்முடைய மரணம், அடக்கம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றிற்குப் பிறகு, தம்முடைய சீஷர்களை உலக முழுவதற்கும் சென்று சகல ஜாதியாரையும் சீஷர்களாக்கும்படி அனுப்பினார். இந்த முதல் செய்தியாளர்கள் இயேசுவும் யோவானும் போதித்திருந்த பாவமன்னிப்புக் கென்று மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஆயத்த ஞானஸ்நானத்திற்கு நன்கு பழக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்த ஞானஸ்நானமானது கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தினுடைய பூமிக்குரிய கூறான கிறிஸ்துவின் சபைக்குள்

ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு மக்களை ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தது. பாவமன்னிப்புக்கென்று ஞானஸ்நானம் என்பது முதன் முதலாக மனம் மாறிய இவர்களுக்குப் புதியதாக இருந்ததில்லை, ஏனெனில் அவர்களில் பலர் ஆயத்த ஞானஸ்நானம் பற்றி அறிந்திருந்தனர். கிறிஸ்துவின் அதிகாரம் மற்றும் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் என்பது மட்டுமே புதிதாய் இருந்தது. இயேசுவிடமிருந்து அறிவுரை பெற்று மற்றும் இயேசு போதித்தவற்றை நினைப்பூட்டும்படியாகப் (யோவா. 14:26) பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் பெற்று (அப். 2:4) ஒரு குறுகிய காலத்திலேயே அப்போஸ்தலர்கள் சவிசேஷத்தை முதலாவது எருசலேமில் பிரசங்கித்து, பின்பு உலக முழுவதிலும் அதைப் பிரசங்கித்தார்கள்.

குறிப்புகள்

¹Frederick Dale Bruner, *A Theology of the Holy Spirit* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1970), 257-58. ²C. F. D. Moule, *An Idiom-Book of New Testament Greek*, 2d ed. (Cambridge: Cambridge University Press, 1953), 99. ³Ibid., 100. ⁴James H. Moulton, *A Grammar of New Testament Greek*, vol. 1, 3d ed., (Edinburgh: T. & T. Clark, 1906), 133. ⁵Maximilian Zerwick, *Biblical Greek*, trans. Joseph Smith (Rome: n.p., 1963), 88. ⁶See Moulton, 134. ⁷A. T. Robertson, *A Grammar of the Greek New Testament*, 4th ed., (Nashville: Broadman Press, 1923), 861. ⁸Robert G. Bratcher and Eugene A. Nida, *A Translator's Handbook on the Gospel of Mark* (London: United Bible Societies, n.d.), 511. ⁹Moule, 99. ¹⁰Robertson, 891.

¹¹இந்த ஆசீர்வாதங்கள், ஒரு "புது சிருஷ்டி"யாக்கப்படுதல் (2 கொரி. 5:17) மற்றும் "நமது அக்கிரமங்களுக்கு மன்னிப்பு" கொடுக்கப்படுதல் (எபே. 1:7), "இரட்சிப்பு" (2 தீமோ. 2:10), "நித்திய ஜீவன்" (1 யோவா. 5:11), மற்றும் "ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்கள்" (எபே. 1:3) ஆகியவற்றை உள்ளடக்குகின்றன.